

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 375/2013/ANA - Dostop do dokumentov v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO2 iz vozil

Odločba

Primer 375/2013/ANA - Preiskava uvedena dne 07/03/2013 - Odločba z dne 27/09/2013 - Zadevna institucija ali organ Evropska komisija (Nadaljna preiskava ni utemeljena) |

Pritožba, ki jo je vložila nevladna okoljska organizacija Greenpeace, se nanaša na dostop do dokumentov v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO₂ iz vozil.

Pritožnik je v zvezi s tem zaprosil Komisijo za dostop do njene korespondence z nemškimi proizvajalci avtomobilov in združenji avtomobilskih trgovcev med 15. majem in 15. julijem 2012. Komisija je odobrila dostop do vseh dokumentov, ki jih je uvrstila v okvir pritožnikovega zaprosila.

Pritožnik je v svoji pritožbi, ki jo je predložil Evropskemu varuhu človekovih pravic, trdil, da razkriti dokumenti ne predstavljajo skladnega zaporedja korespondenčnih sporočil. Zato je menil, da Komisija ni v celoti razkrila zahtevanih dokumentov.

Ker se je pritožba v bistvu nanašala na spor glede obstoja določenih dokumentov, se je Evropski varuh človekovih pravic odločil, da v okviru svoje preiskave najprej opravi pregled dokumentov. Službe Evropskega varuha človekovih pravic so, da bi ugotovile, ali je morda bil kateri dokument založen, pregledale skupino dokumentov, ki je vključevala več dokumentov, kot jih je pritožnik vključil v svoje prošnje za dostop.

Evropski varuh človekovih pravic je na podlagi pregleda dokumentov odkril dva dodatna dokumenta, ki bi ju Komisija morala uvrstiti v svoj odgovor na zaprosilo pritožnika. Ker pa je Komisija že omogočila dostop do prvega dokumenta in ker je bila celotna vsebina drugega dokumenta pritožniku razkrita v poročilu o pregledu, je Evropski varuh človekovih pravic menil, da ni razlogov za nadaljnje poizvedbe v zvezi s tema dokumentoma.

Sicer pa je Evropski varuh človekovih pravic menil, da ni nič kazalo na to, da bi Komisija od proizvajalcev avtomobilov in avtomobilskih združenj poleg dokumentov, ki jih je že razkrila pritožniku, prejela še kakšne druge dokumente. Poleg tega je menil, da je vsebina pregledanih dokumentov pojasnila domnevno neskladnost razkritih dokumentov.

Evropski varuh človekovih pravic je glede na navedene ugotovitve menil, da nadaljnje poizvedbe niso upravičene in zato zadevo zaključil.

Ozadje pritožbe

1. Pritožba se nanaša na dostop do dokumentov, ki jih ima Evropska komisija v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO₂ iz vozil (Uredba 443/2009 [1] in Uredba 510/2011 [2]), vložila pa jo je nevladna okoljska organizacija Greenpeace.
2. Pritožnik je 25. julija 2012 pri Generalnem direktoratu za podjetništvo (v nadaljnjem besedilu: GD ENTR) in Generalnem direktoratu Komisije za energetiko (v nadaljnjem besedilu: GD ENER) vložil začetno zahtevo za dostop javnosti v skladu z Uredbo 1049/2001 [3] in Uredbo 1367/2006 [4] za informacije o pregledu uredb o emisijah CO₂ iz vozil, ki ga je opravila EU. Natančneje, pritožnik je zaprosil za dostop do izmenjave dopisov Komisije v obdobju od 15. maja 2012 do 15. julija 2012 s proizvajalci avtomobilov Volkswagen, BMW, Daimler (Mercedes-Benz) in (b) avtomobilskimi združenji *Verband der Automobilindustrie* („VDA“) in *Evropskim združenjem proizvajalcev avtomobilov* (ACEA).
3. GD ENTR je 10. septembra 2012 odobril dostop do naslednjih dokumentov:
 - (1) „*Dokument o stališču VDA o osnutku predloga o pregledu Uredbe št. 443/2009, ki ga je pripravil GD CLIMA*“ (v nadaljnjem besedilu: dokument o stališču VDA);
 - (2) Izmenjava elektronskih sporočil z dne 14. junija 2012 v zvezi z dokumentom o stališču VDA.
4. GD ENER je 14. septembra 2012 opredelil naslednje dokumente, ki spadajo na področje uporabe prošnje, in odobril dostop do njih:
 - (1–2) Pismo komisarja Oettingerja Daimlerju in Volkswagnu z dne 12. julija 2012 z dvema prilogama: (a) obvestilo komisarke Hedegaarda o mejni vrednosti krivulje z dne 10. julija 2012 in (b) izjavo komisarja Oettingerja za zapisnik o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 443/2009 zaradi opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih osebnih avtomobilov;
 - (3) Pismo družbe Volkswagen komisarju Oettingerju z dne 5. julija 2012, ki vsebuje začetno oceno predloga o spremembi Pravilnika o emisijah CO₂ iz vozil;
 - (4–5) Dve elektronski sporočili, ki ju je Daimler poslal kabinetu komisarja Oettingerja z dne 6.

julija 2012, prvi pa je priložil predstavitev PowerPointa s kompromisno rešitvijo o osnutku predloga;

(6–7) Dve elektronski sporočili VDA kabinetu komisarja Oettingerja z dne 5. in 6. julija 2012, drugo elektronsko sporočilo pa vsebuje tudi analizo z naslovom „*Ocenjevanje delitve bremena (naklon)*“.

5. Pritožnik je 27. septembra 2012 vložil potrdilne prošnje za dostop do dokumentov tako GD ENTR kot GD ENER. Pritožnik je v svojih vlogah menil, da je bilo razkritje dokumentov s strani Komisije nepopolno iz naslednjih razlogov:

(I) Kar zadeva GD ENTR, je pritožnik navedel, da zaradi sodelovanja GD ENTR pri oblikovanju prvotnih uredb in v zgodnjih fazah njunega pregleda ni verjetno, da bi se izmenjave med njim ter proizvajalci avtomobilov in združenji avtomobilske industrije lahko začele in končale 14. junija 2012.

(II) V zvezi z GD ENER je pritožnik trdil, da:

(a) Komisar Oettinger je v svojih dopisih Daimlerju in Volkswagnu navedel, da je bil v predlog uveden ukrep prilagodljivosti, da bi se zmanjšalo breme za industrijo, vključno s *podaljšanjem dobropisov za ekološke inovacije in ponovno uvedbo olajšav*. Vendar noben dokument, ki ga je razkril GD ENER, ne omenja zahteve obeh proizvajalcev avtomobilov v zvezi z ukrepi, opisanimi v dopisih komisarja Oettingerja.

(b) V istih dopisih je komisar Oettinger tudi Daimler in Volkswagen zagotovil, da se Komisija ni zavezala, da bo določila nove cilje za obdobje po letu 2020. Razkriti dokumenti niso vsebovali zahteve proizvajalca avtomobilov, da se Komisija ne bi smela zavezati novim ciljem za obdobje po letu 2020.

(C) VDA je v svojem prvem elektronskem sporočilu napovedala predložitev dodatnega sklopa podatkov, ki bi pokazali, kakšen *bi bil učinek t. i. postopnega uvajanja* za proizvajalce avtomobilov. Ta predložitev ni bila vključena v dokumente, ki jih je razkril GD ENER.

(d) Razkriti dokumenti niso vsebovali nobene korespondence z BMW, ne glede na to, da je imelo to podjetje jasen interes za zakonodajni predlog in da so bile njene pobude pogosto usklajene s pobudami drugih nemških proizvajalcev avtomobilov.

(e) VDA je 13. junija 2012 poslala dokument o stališču komisarju Tajaniju in komisarju Oettingerju. Vendar ta izjava ni bila vključena v razkrite dokumente.

6. Na podlagi tega je pritožnik v potrdilni prošnji Komisijo zaprosil, naj razkrije naslednje dokumente:

(1) Kakršna koli korespondenca, zapiski ali kateri koli drugi dokumenti, ki izvirajo iz Daimlerja in Volkswagna ter so v lasti komisarja Oettingerja in/ali njegovega kabineta ter zahtevajo ali se

sklicujejo na uvedbo posebnih prilagodljivosti, da bi ublažili vpliv zakonodajnih predlogov na te proizvajalce;

(2) Kakršna koli korespondenca, zapiski ali kateri koli drugi dokumenti, ki izvirajo iz Daimlerja in Volkswagna ter so v lasti komisarja Oettingerja in/ali njegovega kabineta, ter razpravljajo o možnosti, da bi Komisija uvedla nove cilje zmanjšanja emisij CO₂ za obdobje po letu 2020;

(3) Vse druge dokumente, ki jih je g. Oettinger upošteval pri pripravi svojih dopisov z dne 12. julija 2012;

(4) Kateri koli dokument, ki ga je VDA predložil po 5. juliju 2012, ki vsebuje podatke za oceno učinka „faze uvajanja“ za vsakega proizvajalca;

(5) Kakršno koli korespondenco med BMW in komisarjem Oettingerjem in/ali njegovim kabinetom v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO₂ iz vozil, ki ga opravi EU;

(6) Izjavo VDA komisarjema Tajanija in Oettingerja z dne 13. junija 2012 in ustrezno korespondenco; pa tudi vse druge korespondence med VDA in komisarjem Oettingerjem in/ali njegovim kabinetom v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO₂ iz vozil, ki ga opravi EU.

7. Komisija je v odgovoru na potrdilne prošnje pritožnika z dne 15. oktobra 2012 trdila, da sta GD ENER in GD ENTR preverila svoje evidence in potrdila, da nimata dokumentov ali delov dokumentov, ki spadajo na področje pritožnikove prošnje za dostop, razen tistih, ki so bili razkriti v odgovorih na pritožnikove prvotne prošnje. Komisija je potrdila, da to velja tudi za bolj specifične kategorije, navedene v potrdilni prošnji v zvezi z GD ENER. Komisija je poudarila, da „ker Uredba (ES) št. 1049/2001 zajema dokumente, ki jih ima institucija, ki prejme prošnjo, so vaše potrdilne prošnje zato brezpredmetne.“

8. Pritožnik je 19. februarja 2013 vložil to pritožbo pri Evropskem varuhu človekovih pravic.

Predmet preiskave

9. Varuh človekovih pravic je začel preiskavo v zvezi z naslednjo trditvijo in zahtevkom.

Trditev:

Komisija zahtevanih dokumentov ni v celoti razkrila.

Zahtevek:

Komisija bi morala zagotoviti popoln dostop do zahtevanih dokumentov.

Preiskava

10. Varuhinja človekovih pravic je 7. marca 2013 začela preiskavo pritožnikove trditve in zahtevka. Glede na to, da je bistvo pritožbe nestrinjanje glede obstoja nekaterih dokumentov, je varuh človekovih pravic obvestil Komisijo, da je potreben pregled spisa, da bi lahko ugotovil, ali ima Komisija druge dokumente, ki spadajo v zahtevo pritožnika.

11. Službe varuha človekovih pravic so 29. aprila 2013 pregledale spis Komisije v zvezi s pritožnikovim primerom. Kopija poročila o inšpekcijskem pregledu je bila posredovana pritožniku skupaj s pozivom k predložitvi pripomb. Varuh človekovih pravic je pripombe pritožnika na poročilo o inšpekcijskem pregledu prejel 1. julija 2013.

Analiza in sklepi varuha človekovih pravic

A. Zahteva, da Komisija ni v celoti razkrila zahtevanih dokumentov in povezane trditve

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

12. Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic trdil, da razkriti dokumenti niso skladen sklop korespondence iz razlogov, ki jih je mogoče povzeti, kot sledi:

(I) Malo verjetno je, da bi se izmenjave med GD ENTR, proizvajalci avtomobilov in avtomobilskimi združenji lahko začele in končale 14. junija 2012, kot je bilo predlagano v razkritih dokumentih.

(II) Komisar Oettinger je v dopisu z dne 12. julija 2012 obravnaval več vprašanj, kot jih je izpostavil v prejetih stališčih podjetij. Nasprotno, čeprav je VDA napovedala, da bo poslala dodatne dokumente, razkriti dokumenti niso vsebovali nobene dodatne korespondence iz VDA. Poleg tega razkriti dokumenti niso vsebovali nobenega dokumenta ali korespondence družbe BMW ali do nje, ne glede na pomembnost tega podjetja v razpravi o emisijah avtomobilov.

Pregled spisa Komisije

13. Da bi se upoštevalo dejstvo, da se pritožba nanaša na obstoj zahtevanih dokumentov, je varuh človekovih pravic obseg svojega pregleda določil široko, tako da je zajemal „vse dokumente, ki jih ima Komisija v zvezi s pregledom uredb o emisijah CO₂ iz vozil“. Namen tega inšpekcijskega pregleda je bil varuhu človekovih pravic omogočiti, da ugotovi, ali so bili dokumenti, na katere se nanašajo pritožnikove zahteve za dostop, morda napačno uvrščeni ali napačno razlagani.

14. Poleg tega je varuhinja človekovih pravic poleg dokumentov, ki jih hranita GD ENTR in GD ENER, Komisijo pozvala, naj pregleda tudi vse dokumente Generalnega direktorata za podnebno politiko (v nadaljnjem besedilu: GD CLIMA) in vse dokumente, ki jih hrani kabinet komisarja Oettingerja.

15. Glede na to, da je bilo vključenih veliko oseb in dokumentov, se je prvi del pregleda, ki ga je opravil varuh človekovih pravic, nanašal na dokumente, ki sta jih imela GD ENER in kabinet komisarja Oettingerja. Poleg dokumentov, ki so bili pritožniku že razkriti, je ta del inšpekcijskega pregleda razkril obstoj (a) dopisov trgovinskega združenja ter nemških zveznih in državnih organov komisarju Oettingerju, (b) odgovorov komisarja, (c) dokumenta o stališču VDA in (d) elektronskega sporočila urada VDA, v katerem je kabinet komisarja Oettingerja obvestil, da se je njegovo stališče spremenilo in da se njegovega stališča ne sme razkriti nikomur.

16. Kar zadeva drugi del inšpekcijskega pregleda, so dokumenti, ki jih je imel GD ENTR, razkrili obstoj dopisov (e) potrošniških in poklicnih združenj in posameznikov, (f) nizozemskih organov ter (g) internih in medresorskih posvetovalnih dokumentov. Poleg tega je dokumentacija GD ENTR vsebovala tudi (h) dopis drugega proizvajalca avtomobilov. Pregled dokumentov, ki jih hrani GD CLIMA, ni razkril nobenega dokumenta, ki bi bil pomemben za pritožnikovo prošnjo za dostop.

Pripombe pritožnika

17. Pritožnik je v svojih pripombah izrazil zadovoljstvo, da je varuh človekovih pravic svoje pomisleke vzel resno in začel preiskavo. Vendar je pritožnik poudaril, da poročilo o inšpekcijskem pregledu ni odpravilo njegovih dvomov, zaradi katerih se je pritožil varuhu človekovih pravic.

Ocena varuha človekovih pravic

18. Na začetku je treba opozoriti, da gre pri tej preiskavi za vprašanje, ali dejansko obstajajo dodatni dokumenti, ki spadajo v pritožnikovo zahtevo za dostop. Komisija je v odgovoru na pritožnikovo potrdilno prošnjo poudarila, da nima dodatnih dokumentov.

19. V skladu z domnevo zakonitosti, ki velja za akte institucij Unije, če zadevna institucija trdi, da določen dokument, do katerega je bil zahtevan dostop, ne obstaja, obstaja domneva, da ne obstaja. To pa je domneva, da lahko tožeča stranka na kakršen koli način ovrže z ustreznimi in doslednimi dokazi [5] .

20. V zvezi s tem je pritožnik poudaril, da čeprav ni namigoval, da je Komisija namerno zadržala kateri koli dokument v zvezi z njegovo zahtevo, ni mogla izključiti, da so bili korespondenci morda izpuščeni iz spisa. V podporo temu stališču je pritožnik trdil, da v zvezi s dopisi proizvajalcev avtomobilov in združenj obstajajo vrzeli tako *ratione temporis* (kot se zdi,

da so izmenjave z GD ENTR potekale le en dan) in *ratione personae* (na primer, BMW se zdi, da Komisiji ni predložil predložitve). Poleg tega je zaradi odsotnosti dodatnih dopisov proizvajalcev avtomobilov in združenj težko razumeti dopise Komisije, ki obravnavajo širši obseg vprašanj.

21. Varuh človekovih pravic meni, da mu dokumenti, ki jih je pregledal, omogočajo obravnavo pritožnikovih argumentov pod naslednjimi naslovi: (a) proizvajalci avtomobilov, (b) avtomobilska združenja, (c) komisar Oettinger.

22. V zvezi s točko (a) so službe varuha človekovih pravic našle pismo drugega proizvajalca avtomobilov. Vendar je Komisija pojasnila, da je bil ta isti dopis pritožniku že razkrit v odgovor na drugo zahtevo za dostop, in predložila ustrezno dokumentacijo. Poleg tega je bilo elektronsko sporočilo družbe BMW, ki je priloženo dokumentu o stališču VDA in je bilo vključeno v izmenjavo elektronskih sporočil, do katerih je GD ENTR odobril dostop (točka 3 zgoraj), edina korespondenca družbe BMW, ki jo je varuh človekovih pravic lahko identificiral. Varuh človekovih pravic meni, da nič ne kaže na to, da ima Komisija druge dokumente proizvajalcev avtomobilov, ki spadajo na področje uporabe pritožnikovih prošenj za dostop.

23. Kar zadeva točko (b), je pregled varuha človekovih pravic pokazal, da je kabinet komisarja Oettingerja imel (i) dokument o stališču VDA in (ii) elektronsko sporočilo urada VDA, v katerem ga je obvestil, da se je njegovo stališče spremenilo in da se zato njegovega dokumenta o stališču ne sme razkriti nikomur. Varuh človekovih pravic meni, da bi moral GD ENER v odgovoru na prvo prošnjo pritožnika razpravljati tudi o možnosti odobritve dostopa do teh dveh dokumentov in ju razkriti ali pojasniti razloge za zavrnitev dostopa do njiju. Kar zadeva te dokumente, Komisija torej ni ustrezno in pravilno obravnavala pritožnikove prošnje za dostop. Vendar varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da je Komisija pritožniku že dala dostop do dokumenta o stališču VDA. V zvezi z elektronskim sporočilom VDA je treba poudariti, da je bila celotna vsebina tega elektronskega sporočila pritožniku razkrita v poročilu o inšpekcijskem pregledu, ki so ga opravile službe varuha človekovih pravic. Pritožnik v svojih pripombah tega vprašanja ni obravnaval. Glede na te okoliščine varuh človekovih pravic meni, da ni razlogov za nadaljnje preiskave v zvezi z navedenima dokumentoma. Na splošnejši ravni je treba opozoriti, da službe varuha človekovih pravic niso mogle identificirati nobene nadaljnje korespondence iz VDA, ki bi bila zajeta v pritožnikovi prošnji za dostop. Varuh človekovih pravic zato meni, da nič ne kaže na to, da ima Komisija druge dokumente avtomobilskih združenj, ki spadajo na področje uporabe pritožnikovih prošenj za dostop.

24. Kar zadeva točko (c), je varuh človekovih pravic zlasti v zvezi z domnevnim pomanjkanjem skladnosti med prejeto korespondenco proizvajalcev avtomobilov in poslanimi dopisi komisarja Oettingerja pregledal več dokumentov iz različnih virov, od katerih je vsak imel različna stališča in predloge v zvezi s tekočim pregledom. Vendar se zdi, da je komisar dal enak odgovor vsem sodelujočim, v katerih je, namesto da bi odgovarjal na posebna vprašanja, na splošno predstavil predlog Komisije v zvezi s tem. Varuh človekovih pravic meni, da to pojasnjuje pomanjkanje skladnosti in odpravlja pomisleke pritožnika.

25. Varuh človekovih pravic na podlagi zgornjih ugotovitev ugotavlja, da ni razlogov za

nadaljnje preiskave pritožbe. Zato je primer zaključil.

B. Sklep

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

Ni razlogov za nadaljnje preiskave.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos Diamandouros

V Strasbourgu, 27. septembra 2013

[1] Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (Besedilo velja za EGP) (UL L 140, str. 1).

[2] Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, str. 1).

[3] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

[4] Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti, UL L 264, str. 13.

[5] Zadeva T-311/00, *British American Tobacco (Investments) Ltd proti Komisiji*, Recueil 2002, str. II-2781, točka 35.